

kyndige — ikke bestomindre er urigtig. Jeg holder mig ikke blot overbevist om, at den er urigtig, men at den er farlig, og denne Sætning, hvis Rigtighed jeg, naar Velighed gives, trøster mig til at eftervise, har paaført de danske Communer og Kongeriget Danmark det allerstørste Besvær og de største finantzielle Byrder. Der er i Motiveringens af § 16 henviist til, at man har ønsket ved Redactionen af denne Paragraph at tage Hensyn til den Benyttelse af Udviisningsretten, som i Praxis findes Sted i Hertugdømmet Slesvig. De Grunde, der nærmest have foranlediget Commissionen til at henlede Opmærksomheden paa den gjældende Lovgivning og Praxis i Hertugdømmet Slesvig, ere ganske vist bortfaldne ved Slesvigs Afstaaelse, men ikke bestomindre anseer jeg dog denne Henvisning for at have sin Betydning med Hensyn til Sagen i Almindelighed. Der er nemlig henpeget til, at Udviisningsretten skal findes i et større Omfang og paa en anden Maade i Hertugdømmet Slesvig end i Kongeriget Danmark; men, mine Herrer, hvad den i Hertugdømmet Slesvig gjældende Praxis angaaer, skal jeg gjøre opmærksom paa, at den er i den Grad vallende, usikker, i den Grad deelt og i en saa chaotisk Tilstand, at det har sin store Betænknelighed paa nogen Maade at betræde det Spor, som der følges. Jeg tillader mig ganske kortelig at antyde, at man blot ved at laste Diet paa Appellationsrettens Domme, altsaa Domme, der staae i Klasse med vore Højesteretsdomme, i meget kort Tid vil overbevise sig om, at de Grundsætninger, der følges af denne øverste Domstol, ere i høi Grad afvigende. Jeg holder flere af denne Rets Domsconclusioner i min Haand, hvilke jeg imidlertid ikke drister mig til at opholde Thinget med, men jeg beder Thinget være overbevist derom, naar jeg siger, at disse Afgjørelser ved den højeste Domstol i Slesvig vise os et forunderligt broget Billede. Det er dernæst vist, at der ved Siden af denne Domspraxis bestod en vidt udstrakt Udviisningsret, der udøvedes af Politimyndighederne, supplerede Domstolenes Ret, med andre Ord: der er Tale om et Omraade, hvor netop Belysningen fra de slesvigiske Forhold maa opfordre os til at erkende, at der er et Forhold, der trænger til en gennem-

gaaende Omordning, deels gennem Lov, deels gennem Administrationen. Jeg antager nu for sikker, at en saadan Ordning hos os, naar først Forhandling derom er reist, vil blive gennemført, og troer for vidst, at, hvis man indskrænker sig til at lade § 16 gaae ud, for ikke at foregribe Noget i denne Henseende og ikke binde sine Hænder, vil man derved gjøre et hensigtsmæssigt Skridt med Hensyn til en saadan eventuel Reform, uden at have bortgivet Nogetsomhelst med Hensyn til den foreliggende Sag: Straffeloven, Lovgivningen om borgerlige Forbrydelser og Straf. Jeg formaaer nemlig ikke at see, at de Følger, som § 16 knytter til en Straffedom i visse Tilfælde ligeover Ublændinge, i Virkeligheden have Noget med Loven om Forbrydelser og Straffe at gjøre. I Realiteten vil Intet derved forandres. Selve Straffeloven berøres efter min Mening ikke derved, og spørger man om de practiske Følger, tillader jeg mig at sige, at, da der allerede nu ved Siden af Udviisning isølge Dom finder Udviisning Sted ved Politiforanstaltninger, er det ganske klart, at en saadan Udviisning i det Hele vil kunne skee gennem Politivirighederne, indtil Forholdet bliver ordnet ved en Lov, der muligt maatte begrænse denne Bemyndigelse og bestemme de nærmere Regler, hvorefter Politivirighederne have at gaae frem. Jeg tillader mig endnu blot kortelig at antyde, at jeg forbeholder mig til 2den Behandling at stille Forslag om, at § 16 af de af mig antydede Grunde maa gaae ud.

Øvstgaard: Jeg skal blot tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger, navnlig angaaende inddrevet eller strandet Gods. Jeg har med stor Fornøielse seet den Mildhed, der foreligger i det her omhandlede Lovforslag fremfor i den nuværende Lov, men jeg kan desuagtet ikke troe Andet end, at det vilde være i Sagens Interesse, at denne Mildhed fremtraadte i endnu højere Grad. Jeg mener for det Første, at der i en slig Bestemmelse maa være klar Forskiel mellem løst inddrevet Gods og det Gods, som er borttaget ved en Strandning eller uredeligt behandlet ved Djerpingen. Jeg deler fuldkommen den Anskuelse, som er udtalt af den meget ærede Commission, at det